

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Prvo tromjesečje 2019.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.
Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2019.
Za internu uporabu

5. siječnja 2019.

Izgrađujemo jedni druge

“Mi jaki moramo podnositi slabosti slabih, a ne sami sebi ugađati.” (Rimljanima 15,1)

Kad vidimo pogreške kod drugih, sjetimo se da možda i mi imamo teže mane u Božjim očima od mana koje osuđujemo kod svojega brata. Umjesto iznošenja njegovih nedostataka u javnost, zamolite Boga da ga blagoslovi i da mu pomogne da pobijedi svoju pogrešku. Krist će odobriti takav duh i djelovanje i otvorit će vam put da možete progovoriti riječ mudrosti koja će udijeliti snagu i pomoći onome tko je slab u vjeri.

Rad na izgrađivanju jedni drugih u presvetoj vjeri blagoslovljen je rad; ali rad na rušenju djelo je puno gorčine i tuge. Krist poistovjećuje sebe sa svojom stradalom djecom jer kaže: “Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.” (Matej 25,40) ... Svako srce ima svoje tuge i razočaranja i mi bismo trebali olakšavati tuđe terete pokazivanjem Isusove ljubavi ljudima oko nas. Kad bi naš razgovor bio usmjeren prema Nebu i nebeskim stvarnostima, razgovori o zlu uskoro ne bi imali nikakvu privlačnost za nas. ...

Umjesto da pronalazimo pogreške kod drugih, ozbiljno preispitajmo sebe. Pitanje koje svatko od nas treba postaviti sebi treba glasiti: Je li moje srce pravo pred Bogom? Hoće li ovaj smjer mojeg djelovanja proslaviti mojeg Oca koji je na nebesima? Ako ste njegovali pogrešan duh, neka on bude protjeran iz duše. Vaša je dužnost da iskorijenite iz svojeg srca sve što oskvrnjuje vašu narav. Svaki korijen gorčine treba iščupati, da drugi ne bi bili zatrovani njegovim štetnim utjecajem. Nemojte dopustiti da bilo koja otrovna biljka ostane u zemljištu vašeg srca. Iskorijenite je ovog časa i umjesto nje posadite biljku ljubavi. Neka Isus bude brižljivo čuvan u svetinji vaše duše. Krist je naš Primjer. Kamo god je išao, činio je dobro. Živio je da blagoslivlja druge. Ljubav je uljepšavala i oplemenjivala sva Njegova djela i nama je zapovjedeni da hodimo Njegovim stopama. (*Review and Herald*, 5. lipnja 1888.)

12. siječnja 2019.

Otkrijmo tajnu otkupljenja

“Tada im prosvjetli razum da razumiju Pisma.” (Luka 24,45)

Gospodin želi da svatko od nas ima dublje, bogatije iskustvo u spoznaji našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. On želi da rastemo u znanju — ne u smjeru Zemlje, nego u smjeru Neba — gore prema Kristu, našoj živoj Glavi. Kako visoko, kako veliko ovo znanje treba biti? Do punog rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu. Mi ne možemo rasti previše, ne možemo sakupiti previše plemenitih zraka svjetla koje nam Bog šalje. ...

Znamo da neistine dolaze kao brze struje, a to je razlog zašto želimo svaku zraku svjetla koju nam Bog šalje — da bismo bili spremni opstati usred opasnosti posljednjih dana. ...

O, kako Krist želi otvoriti pred nama tajne otkupljenja! Želio je to učiniti za svoje učenike kada je bio među njima na Zemlji, ali oni nisu dovoljno napredovali u duhovnom znanju da bi shvatili Njegove riječi. Morao im je reći: “Imao bih vam još mnogo reći, ali sada ne možete nositi.” (Ivan 16,12) O koliko bi bolje podnijeli strašne kušnje kroz koje su morali proći tijekom Njegovog suđenja i raspeća da su napredovali i prihvatili Kristove upute! Zar nećemo dopustiti da Isus otvori naše razumijevanje? ...

Nalazimo se na granicama vječnog svijeta i moramo imati svjedočanstvo s kojim će cijelo Nebo biti u skladu. (*Review and Herald*, 4. ožujka 1890.)

Gospodin dolazi i mi moramo biti spremni! Svakog trenutka želim Njegovu milost — želim haljinu Kristove pravednosti. Moramo poniziti svoje duše pred Bogom kao nikada prije, doći ponizno u podnožje križa i On će staviti riječ u naša usta da progovorimo za Njega, hvalu našem Bogu. On će nas naučiti osnovnu nit pjesme anđela, zahvalnost našem nebeskom Ocu. Mi sami ne možemo učiniti ništa, ali Bog želi dotaknuti naše usne živom žeravom sa žrtvenika. On želi posvetiti naš jezik — cijelo naše biće. (*Review and Herald*, 4. ožujka 1890.)

19. siječnja 2019.

Istine koje preobražavaju

“Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštrija od svakog dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca.” (Hebrejima 4,12)

Biblijske istine, cijenjene u srcu i umu i prihvaćene u životu, uvjeravaju i obraćaju dušu, preobražavaju karakter, tješe i uzdižu srce. ... Riječ čini ponositog poniznim, pokvarenog krotkim i skrušenim, neposlušnog poslušnim. ... Ona sudi mislima i namjerama uma. Ona prodire do zglobova i mozga, odsijecajući tjelesne požude i čineći ljude spremnima da podnesu patnje za svojega Gospodina. (*Manuscript 42, 1901.*)

Služba Kristu je nešto nebesko, sveto i blagoslovljeno. Treba marljivo istraživati Riječ zato što služba Riječi otkriva nepravilnosti u našem karakteru i uči nas da je posvećenje Duha djelo osmišljeno prema nebeskim nacrtima, predstavljajući u Osobi Isusa Krista pravo savršenstvo, pa ako Ga održi pred sobom, svaka duša može postati potpuno savršena. Postajati sve sličnijima Kristu i ugledati lice Njegovog Oca u Onome koji je dao svoj vlastiti život za spas duše, razlog je zbog kojeg primamo obrazovanje prema biblijskim načelima. (*Letter 291, 1897.*)

Ako ste razumni kršćanin, održavat ćete životnu snagu svoje vjere i poteškoće vas neće zaustaviti ni obeshrabriti. ... Činit ćete Božja djela u sumornim okolnostima isto tako kao i u slavnim, u hladovini kao i na suncu, pod pritiskom kušnji kao i u miru. Istinu morate čuvati u riznici srca kao sastavni dio bića, tako da vas nijedna kušnja ili razlog ne navede da se pokorite prijedlozima ili lukavim izumima Sotone. Istina je dragocjena. Ona donosi važne promjene u životu i karakteru vršeći presudni utjecaj na riječi, ponašanje, misli i iskustva. Duša koja cijeni istinu, živi pod njezinim utjecajem i osjeća kako su vječne stvarnosti od najvećeg značenja. Takav čovjek ne živi sebi, već Isusu Kristu koji je umro za njega. Za njega je Bog živ i on je potpuno svjestan svih svojih riječi i postupaka. (*Manuscript 70, 1894.*)

26. siječnja 2019.

Utočište koje ne iznevjerava

“Gospodin je blizu. Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti!” (Filipljanima 4,5,6)

Nije Božja volja da Njegov narod bude opterećen brigama. Naš Gospodin nas ne obmanjuje. On nam ne kaže: “Ne plašite se, nema opasnosti na vašem putu.” On zna da na nas vrebaju kušnje i opasnosti i postupa vrlo iskreno prema nama. On ne uzima svoj narod iz svijeta grijeha i zla, već ga upućuje na utočište koje nikada ne iznevjerava. ...

Kako možemo ostati u sumnji pitajući se da li nas Isus voli budući da smo grešni i ograničeni slabostima? On je dao sebe za nas da bi nas izbavio od svakog bezakonja i očistio sebi izabrani narod koji čezne za dobrim djelima. Došao je na naš svijet u skromnom obličju čovjeka, da bi se upoznao s bolima i kušnjama koje opterećuju čovječji životni put i da bi znao pomoći umornima svojom ponudom odmora i mira. Ali tisuće za tisućama odbijaju Njegovu pomoć i samo se još čvršće drže svojeg tereta brige. On dolazi ožalošćenima i smiruje njihovu tugu i iscjeljuje njihov jad. ... Razočaranima, malovjernima i nesretnima On nudi zadovoljstvo dok ukazuje na nebeske dvorove koje priprema za njih. ... Isus, naš dragocjeni Spasitelj, treba biti prvi u našim mislima i osjećajima i trebali bismo Mu ukazati potpuno povjerenje. ...

Kako dolazi svaki novi dan, u Isusovoj snazi moramo dočekati ispite i kušnje koje on nosi. Ako jednog dana padnemo, dodat ćemo teret sljedećem danu i imat ćemo manje snage. Ne bismo smjeli zamračivati budućnost svojom nepažnjom u sadašnjosti, već promišljenim i pomnim obavljanjem današnjih dužnosti biti pripremljeni za izvanredne zahtjeve koje donosi sutrašnjica.

Moramo njegovati duh vedrine. ... Promatrajmo vedriju stranu života i budimo ispunjeni nadom, ljubavlju i dobrim djelima radujući se uvijek u Gospodinu. “I neka u vašim srcima vlada mir Kristov. ... Budite i zahvalni!” (Kološanima 3,15) (*Review and Herald*, 3. veljače 1885.)

2. veljače 2019.

Vjera koja raste

“A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu, mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.” (Hebrejima 11,6)

Došlo je vrijeme kada možemo očekivati velike blagoslove od Gospodina. Moramo dostići više mjerilo na području vjere. Imamo premalo vjere. Božja riječ je naš prijenos prava koje imamo. Moramo je uzeti jednostavno vjerujući svakoj njezinoj riječi. S tom sigurnošću možemo se pozivati na njezina velika obećanja i bit će nam prema našoj vjeri. ...

Djelovanje vjere je značajnije nego što mislimo. To znači istinsko oslanjanje na jednostavne Božje riječi. Svojim djelovanjem trebamo pokazati da vjerujemo da će Bog učiniti baš onako kako je rekao. ... Moramo imati naprednu, djelotvornu vjeru, vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu od svakog izdanka sebičnosti. Nismo mi sami, već je Bog Onaj o kojem moramo ovisiti. Mi ne smijemo cijeniti nevjeru. Moramo imati tu vjeru koja se hvata za Boga na osnovi Njegove riječi. ...

Istinska vjera sastoji se u onome što je Bog zapovjedio, a ne od vršenja nekih pojedinosti koje On nije naredio. Pravda, istina i milost plod su vjere. Moramo hoditi u svjetlu Božjeg zakona, a tada će dobra djela biti plod naše vjere, izraz srca koje se obnavlja svakog dana. Stablo mora biti dobro da bi rod mogao biti dobar. Moramo biti potpuno posvećeni Bogu. ...

O kakvo se široko polje otvara preda mnom! Naši vjernici moraju svakog dana doživjeti duboko djelovanje Božjeg Duha. Oni moraju imati vjeru koja se očituje ljubavlju, vjeru kojoj je sam Bog izvor. Ne smije biti nijedne niti sebičnosti utkane u tu tkaninu. Kada se naša vjera očituje ljubavlju, baš onakvom ljubavlju kakvu je Krist otkrio u svojem životu, ona će biti čvršća; bit će plod pokorene volje. Međutim, to se neće dogoditi dok ne umre naše staro “ja” i Krist ne bude živio u nama. Dok god ne umre naše staro “ja”, ne možemo posjedovati vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu. (*Letter 105, 1898.*)

9. veljače 2019.

Naš moćni Izbavitelj

“Svagda sam pružao ruku narodu odmetničkom, koji hodi putem zlim, za mislima svojim.” (Izaija 65,2)

Gospodin Bog preko Krista drži ispruženu ruku cijeli dan pozivajući sve koji su u potrebi. On će primiti sve. On dobrodošlicom pozdravlja sve. On nikoga ne odbacuje. Njegova je slava da oprostí čak i načelniku grešnika. On će oteti plijen jakome, osloboditi zarobljene, istrgnuti glavnju iz ognja. On će spustiti zlatni lanac svoje milosti do najvećih dubina ljudske bijede i krivnje i podignuti jadnu dušu zaraženu grijehom. Ali čovjek mora doći i surađivati u poslu spašavanja svoje duše koristeći se mogućnošću koje mu Bog daje. Gospodin nikoga ne primorava. Besprijeekorna svadbena haljina Kristove pravednosti spremna je da zaogrne grešnika, ali ako je on odbije, mora propasti. (*Letter 22, 1892.*)

Zapis o prošlosti može biti izbrisan Njegovom [Kristovom] krvlju, stranica postati čista i bijela. “Hajde, dakle, da se pravdamo, govori Jahve. Budu li vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna.” (Izaija 1,18) ...

Riječi koje dolaze s Isusovih usana: “Ohrabri se, sinko! Oprošteni su ti grijesi!” (Matej 9,2), vrijedne su nam svega. On ti kaže: “Ja sam nosio tvoje grijeha na svojem tijelu na golgotском križu.” On vidi tvoju tugu. Njegova ruka je položena na glavu svake skrušene duše, a Isus postaje naš Zagovornik pred Ocem i naš Spasitelj. ...

Možemo ponoviti i pokazati Njegovu nježnu sućut za nas prema drugima koji lutaju u labirintima grijeha. Kristova milost koja je otkrivena nama treba nježno biti otkrivena drugima. Velika nježnost i sućut ispunit će dušu ljudskih bića koja su još uvijek pod sotonskom upravom. Krist se treba umnožiti u svakome muškarcu i ženi koji vjeruju u Njega, jer oni trebaju živjeti Kristovim životom blagoslivljajući, prosvjetljujući i donoseći nam, mir i radost srcima drugih. (*Letter 120, 1893.*)

16. veljače 2019.

Oslobodimo se krivnje

“Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji ne ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u pomilovanju?” (Mihej 7,18)

Neprijatelj će vas iskušavati da mislite da ste učinili ono što vas razdvaja od Boga i da vas On više ne voli, ali naš Gospodin nas i dalje voli. ...

Odvratite pogled od sebe prema Kristovom savršenstvu. Sami po sebi ne možemo činiti pravdu. Krist u svojim rukama drži čistu odjeću pravednosti i On će je staviti na nas. Progovorit će slatke riječi oprosta i obećanja. On pokazuje našim žednim dušama izvore žive vode na kojima se možemo osvježiti. On nas poziva da dođemo k Njemu sa svim svojim poteškoćama, svim svojim bolima i kaže da ćemo naći odmor. ...

Isus vidi krivnju prošlosti, govori da nam je oprašteno i mi Ga ne smijemo sramotiti sumnjajući u Njegovu ljubav. Taj osjećaj krivnje mora biti ostavljen u podnožju golgotškog križa. Osjećaj grešnosti zatrouao je izvore života i istinske sreće. Isus sada kaže: “Položi to sve na mene. Ja ću uzeti tvoje grijeh. Ja ću ti dati mir. Ne odriči se svojeg samopoštovanja jer sam te otkupio po cijenu svoje vlastite krvi. Ti si moj. Ojačat ću tvoju oslabljenu volju, uklonit ću tvoje žaljenje zbog grijeha.” Okreni svoje zahvalno srce koje drhti u nesigurnosti prema Njemu i drži se nade pred sobom. Bog prihvaća tvoje skrušeno, slomljeno srce i daruje ti besplatni oprost. Nudi ti posvajanje u svoju obitelj, svojom milošću želi ti pomoći u tvojoj slabosti, a dragi Spasitelj će te voditi korak po korak ako staviš svoju ruku u Njegovu i dopustiš Mu da te vodi.

Tragaj za dragocjenim Božjim obećanjima. Ako Sotona prodre s prijetnjama pred tvoj um, okreni se od njih, prioni uz obećanja i neka se tvoja duša utješi njihovim sjajem. Oblak je sam po sebi taman, ali kada je ispunjen svjetlošću, pretvara se u zlatni sjaj, zato što je na njemu Božja slava. (*Letter 99, 1896.*)

23. veljače 2019.

Jedini siguran put

***“I uši će tvoje čuti riječ gdje iza tebe govori: ‘To je put, njime idite’, bilo da vam je krenuti nadesno ili nalijevo.”
(Izaija 30,21)***

Ljudska bića jako pate jer su zašla s puta koji je Bog predvidio za njih. Ona hodaju u svjetlucanju vatre koju su potpalili oni sami, a sigurni rezultati su nevolja, nemir i tuga, koji su mogli biti izbjegnuti da su pokorili volju Bogu i dopustili Njemu da upravlja našim životnim putovima. Bog vidi da se mora suprotstaviti našoj volji i našem putu i našu ljudsku volju dovesti u pokornost.

Koji god put Bog izabere za nas, bez obzira na to koju stazu predviđa za naše noge, to je jedini siguran put. Moramo svakodnevno njegovati duh djetinjeg pokoravanja i molimo se da naše oči budu pomazane nebeskim balzomom za oči kako bismo mogli razabrati nagovještaje božanske volje, kako ne bismo bili zbunjeni u svojim zamislima, jer izgleda da naša volja svime upravlja. Okom vjere, s djetinjim pokoravanjem kao poslušna djeca, moramo gledati prema Bogu, pratiti Njegovo vodstvo i teškoće će se raščistiti. Obećanje glasi: “Učit ću te, put ti kazat’ kojim ti je ići, svjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom.” (Psalam 32,8) ...

Ako dođemo Bogu sa skromnim i poučljivim duhom, a ne s gotovim planovima stvorenim prije nego što smo Ga pitali i oblikovali ih po vlastitoj volji, već u poniznosti, sa spremnošću da budemo poučeni u vjeri, naša je prednost da se pozovemo na ovo obećanje svakog sata tijekom dana. Možemo imati nepovjerenje prema sebi, možemo paziti i da ne prevladaju naše želje i jake sklonosti, a da prateći vlastiti um i planove smatramo da je to Gospodnji put. ...

Nebeski Otac je naš Vladar i moramo se pokoriti Njegovoj disciplini. Članovi smo Njegove obitelji. On ima pravo na našu službu, i kad bi netko od članova Njegove obitelji ustrajavao rađeći na svoj način za vlastito zadovoljstvo, taj duh bi doveo do poremećaja i zbunjenosti. Ne smijemo ostvarivati vlastiti put, već Božji put i Božju volju. (*Letter 6*, 1894.)

2. ožujka 2019.

Ravno do pobjede

“Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu.” (1. Korinćanima 15,57)

Ništa ne može biti bespomoćnije i ništa ovisnije od duše koja osjeća svoju ništavost i potpuno se oslanja na zasluge krvi raspe-tog i uskrslog Spasitelja. Kršćanski život je život ratovanja, ne-prestanih sukoba. Sastoji se od borbe i stupanja. Zato svako djelo poslušnosti Kristu, svaki čin samoodricanja radi Njega, svaka podnesena nevolja, svaka pobjeda nad kušnjama znači strojevi korak u slavu konačne pobjede.

Ako uzmemo Krista za svojeg vodiča, On će nas sigurno provesti uskim putem. Put može biti težak i trnovit, uspon strm i opasan; može biti zamki nadesno i nalijevo, možda ćemo morati podnositi napore na našem putu, i baš kada budemo umorni i čeznuli za odmorom, možda ćemo morati nastaviti s naporima; baš kada budemo slabi, možda ćemo se morati boriti, kad bude-mo obeshrabreni, možemo biti pozvani da se nadamo, ali s Kri-stom kao Vodičem nećemo izgubiti put u besmrtni život, na kraju ćemo dostići željeno Nebo.

Sam Krist je koračao grubom stazom pred nama i poravnao put za naše noge. Uska staza svetosti, taj utrti put kojim hodaju Gospodnji izbavljenici, osvjetljen je od Onoga koji je svjetlo svi-jetu. Dok pratimo Njegove korake, obasjavat će nas Njegovo svje-tlo i, dok odražavamo svjetlo dobiveno od Kristove slave, put će postajati sve svjetliji dok ne osvane pravi dan.

Na prvi pogled može nam biti ugodan put ponosa i ovoze-maljskih ambicija, ali kraj mu je bol i tuga. Sebični planovi mogu davati laskava obećanja i držati pred očima očekivanje uživanja, ali ćemo na kraju ustanoviti da nam je sreća zatrovana i život zagorčen nadama koje su u središte stavljale nas same. Kad slije-dimo Krista, tada smo sigurni, jer On neće dopustiti silama tame da dotaknu nijednu vlas na našoj glavi. On će sačuvati ono što je povjereno Njegovoj skrbi i mi ćemo biti više nego pobjednici po Onome koji nas je ljubio. (*Review and Herald*, 5. veljače 1895.)

9. ožujka 2019.

“Dodite vi sami nasamo”

“U Jahvu se uzdaj, ojunaci se, čvrsto nek’ bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj!” (Psalam 27,14)

Nijedan drugi život nije bio toliko ispunjen radom i odgovornošću kao što je bio Isusov život; pa ipak koliko često su Ga zatjecali na molitvi! Koliko je postojana bila Njegova zajednica s Bogom! ... Kao jedan od nas, kao sudionik u našim potrebama i slabostima, bio je posve ovisan o Bogu i na tajnom mjestu molitve tražio je božansku silu da bi mogao poći osnažen za dužnosti i kušnje. U grješnom svijetu Isus je izdržao borbe i duševne patnje. U zajednici s Bogom mogao je skinuti teret boli koja Ga je pritiskala. ...

U Kristu je vapaj ljudskog roda dopro do Oca beskonačne milosti. Kao čovjek upućivao je molitve Božjem prijestolju, dok se Njegova ljudska priroda nije ispunila strujom nebeske sile koja treba spajati ljudsko i božansko. Stalnom vezom primao je život od Boga, kako bi mogao pružiti život svijetu. Njegovo iskustvo mora postati i naše. ... “Dodite vi sami napose” — poziva nas On. Ako poslušamo Njegovu riječ, postat ćemo jači i korisniji. ... Kad bismo danas uzeli vremena da idemo Isusu i kažemo Mu sve svoje potrebe, ne bismo bili razočarani; On bi se našao s naše desne strane da nam pomogne. ...

Svi oni koje Bog odgaja moraju otkriti život koji nije u skladu sa svijetom, njegovim običajima i postupcima; i svatko treba imati osobno iskustvo u stjecanju znanja o Božjoj volji. Mi Ga moramo osobno čuti kako govori srcu. Kad utihne svaki drugi glas i kad u miru čekamo pred Njim, tišina duše čini Božji glas razgovjetnijim. On nam nalaže: “Prestanite i znajte da sam ja Bog.” (Psalam 46,11) Samo se tu može naći pravi spokoj. To je najuspješnija priprema za sve one koji rade za Boga. Usred užurbanog mnoštva i napora snažnog životnom djelovanja, duša koja se tako osvježila, bit će okružena ozračjem svjetlosti i mira. Život će odisati mirisom i otkrivati božansku silu koja će doprijeti do ljudskih srca. (*Isusov život*, 293,294)

16. ožujka 2019.

Dragocjena tajna molitve

“U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izlijevajte: Bog je naše utočište!” (Psalam 62,9)

Duboki osjećaj potrebe i naša velika želja za onim što tražimo treba obilježavati naše molitve, u protivnom neće biti uslišane. Ali mi se ne smijemo umoriti i prestati sa svojim molbama zbog toga što nismo odmah primili odgovor. “Navala je na kraljevstvo nebesko, i siloviti ga prisvajaju.” (Matej 11,12) Pod silom se ovdje podrazumijeva sveta ozbiljnost koju je pokazao Jakov. Ne moramo pokušavati izazvati neku silovitu navalu osjećaja, već smireno i uporno iznositi svoje molbe pred prijestolje milosti. Naša je zadaća da ponizimo svoje duše pred Bogom ispovijedajući grijehе i u vjeri se približavati Bogu. ... Božji je plan da se otkrije u svojoj providnosti i milosti. Predmet naših molitava mora biti Božja slava, a ne proslavljanje sebe. ...

Bog nam je ukazao čast pokazujući koliko nas cijeni. Otкупljeni smo velikom cijenom, dragocjenom krvlju Božjeg Sina. Kada Njegovo naslijeđe bude savjesno pratilo Riječ Gospodnju, Njegov blagoslov će počinuti na njima kao odgovor na njihove molitve. “Al’ i sada — riječ je Jahvina — vratite se k meni svim srcem svojim postec’, plaćuc’ i kukajuć’. Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali.” (Joel 2,12.13) (*Review and Herald*, 9. siječnja 1897.)

U tajnoj molitvi duša treba biti položena pred Božje ispitivačko oko. ... Kako je dragocjena tajna molitva kada duša razgovara s Bogom! Tajnu molitvu treba čuti samo Bog koji sluša molitve. Nijedno radoznalo uho ne treba čuti teret molbi. Smireno, ali usrdno, duša se treba uzdizati Bogu, a slatki i trajan bit će utjecaj koji struji od Onoga koji vidi u tajnosti, čije je uho otvoreno za molitve proizišle iz srca. Onaj tko u jednostavnoj vjeri održava zajednicu s Bogom, primit će božanske zrake svjetla da ga ojačaju i održe u sukobu sa Sotonom. (*Youth’s Instructor*, 3. studenoga 1898.)

23. ožujka 2019.

Pokretačka sila poslušnosti

“Jer u ovome stoji ljubav prema Bogu: da vršimo njegove zapovijedi. A njegove zapovijedi nisu teške.” (1. Ivanova 5,3)

Vršenje Božjih zapovijedi ukazuje Mu čast i veliča Ga preko Njegovih izabranika. Zato svaka duša kojoj je Bog dao sposobnost prosuđivanja ima obvezu prema Bogu da istražuje Riječ i utvrdi sve ono što nam je naloženo kao Božjem otkupljenom vlasništvu. Trebali bismo razumjeti sve što Riječ zahtijeva od nas. ... Mi ne možemo ukazati veću čast našem Bogu, čiji smo stvaranjem i otkupljenjem, nego da pred nebeskim bićima, bezgrešnim svjetovima i palim ljudima, damo dokaz da marljivo slušamo sve Njegove zapovijedi, zakone vladavine u Njegovom kraljevstvu.

Moramo marljivo proučavati da bismo stekli znanje o Božjim zakonima. Kako možemo biti poslušni podanici ako ne razumijemo zakone uprave u Božjem kraljevstvu? Stoga otvorite Bibliju i tragajte za svim onim što će vas prosvijetliti u vezi s Božjim zapovijedima, i kada prepoznate “ovako govori Jahve Gospod”, ne pitajte za mišljenje ljudi, već bez obzira na cijenu, dragovoljno poslušajte. Tada će na vama počiniti Božji blagoslov. ...

Često pitajte u molitvenom duhu: “Gospodine, što hoćeš da činim? Kršim li na bilo koji način božanske uredbe? Stavljam li na bilo koji način svoj utjecaj na stranu neprijatelja? Pokazujem li nepažljivo zanemarivanje Božjih zapovijedi? Jesam li spreman uzeti Kristov jaram, podizati terete i biti Njegov suradnik? Jesam li proučio moguće izgovore za zanemarivanje poslušnosti prema jasnom ‘ovako govori Jahve Gospod’? Izlažem li se opasnosti da podnesem posljedice zanemarivanja jasno otkrivenih Jahvinih propisa jer nisam odlučio izići iz svijeta i odvojiti se? Hoće li strah od čovjeka imati veći utjecaj na mene od Božjeg straha?”

Pokorite se Bogu govoreći: “Evo, Gospodine, predajem Ti sebe; to je sve što mogu učiniti. Neću biti neposlušan Tvojem Zakonu zato što bi me to svrstalo u neprijateljeve redove.” (*Letter 82, 1895.*)

30. ožujka 2019.

Ispunjeni Njegovom puninom

“I upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga.” (Efežanima 3,19)

Postoje mnogi koji misle da je nemoguće pobjeći od sile grijeha, ali je dano obećanje da možemo biti ispunjeni svakom puninom Božjom. Mi postavljamo sebi odviše nizak cilj. On je postavljen mnogo više. Naši se umovi trebaju proširiti da bismo mogli shvatiti značenje svega onoga za što se Bog pobrinuo. Mi trebamo odsjajivati najuzvišenije osobine Božjeg karaktera. Trebamo biti zahvalni što nismo prepušteni samima sebi. Božji zakon je uzvišeno mjerilo koje treba postići. ... Mi ne smijemo živjeti prema vlastitim zamislima ... već slijediti Kristove stope. (*Review and Herald*, 12. srpnja 1892.)

Pobjeda je u našim rukama, ali mi ne trebamo pobjeđivati vlastitim imenom ili snagom, jer sami po sebi ne možemo vršiti Božje zapovijedi. Božji Duh mora nam pomoći u našim slabostima. Krist je postao naša žrtva i jamac. On je postao grijeh za nas da bismo mi postali Božja pravednost u Njemu. Vjerom u Njegovo ime uračunava nam se Njegova pravednost i ona postaje živo načelo u našem životu. ... Krist nam uračunava svoj bezgrešni karakter i predstavlja nas Ocu u svojoj vlastitoj čistoći. (*Isto*)

Mi ne možemo sebi osigurati haljinu pravednosti, zato prorok kaže: “Tako svi postasmo nečisti, a sva pravda naša k'o haljine okaljane.” (Izaija 64,6) Ništa u nama ne oblači dušu onim što bi sakrilo njezinu golotinju. Nama su potrebne haljine pravednosti izatkane na nebeskom razboju, besprijekorni ogrtač Kristove pravednosti. Trebamo reći: “On je umro za mene. Ponio je sramotu moje duše, da u Njegovo ime mogu biti pobjednik i uzdignut na Njegovo prijestolje.” (*Review and Herald*, 10. srpnja 1892.)

Prednost je Božje djece da se ispune svakom puninom Božjom. “Onomu koji, prema snazi što silu svoju očituje u nama, može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti, njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu!” (Efežanima 3,20) (*Isto*)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com